

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6305203649
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6305203649.16

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: UNI, s. r. o., so sídlom Brezno, SNP 49, IČO: 31 639 411, zast. JUDr. Evou Krchňavou, advokátkou so sídlom AK Banská Bystrica, Rudlovská cesta 47, proti žalovaným: 1/ E. J., nar. XX.XX.XXXX, 2/ D. P., nar. XX.XX.XXXX, 3/ I. P., nar. XX.XX.XXXX a 4/ O. P., nar. XX.XX.XXXX, všetci bytom H., U. XX, žalovaní zastúpení Advokátska kancelária Kašuba spol. s r. o., IČO: 36 859 095, so sídlom Banská Bystrica, Horná 41, o určenie neplatnosti právneho úkonu a o určenie, že na nehnuteľnostiach neviazne záložné právo, na odvolanie žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Brezno zo dňa 4. decembra 2018, č. k.:7C/65/2005-1216 v spojení s opravným uznesením zo dňa 3. septembra 2019, č. k. 7C/65/2005-1299, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu vo výroku I. a II. p o t v r d z u j e.
- II. Návrh žalovaných na prerušenie konania z a m i e t a.
- III. Uznesenie vo výroku III. m e n í t a k, že žalovaným 1/ až 4/ náhradu trov konania nepriznáva.
- IV. Uznesenie vo výroku IV. m e n í t a k, že žalobca je povinný zaplatiť štátu náhradu preddavkovaných trov v rozsahu 50 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške a žalovaní 1/ až 4/ sú povinní zaplatiť štátu náhradu preddavkovaných trov v rozsahu 50 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.
- V. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol, že:
  - „I. Súd konanie v celom rozsahu zastavuje.
  - II. Súd zrušuje neodkladné opatrenie (do 30.06.2016 predbežné opatrenie) nariadené uznesením Okresného súdu Brezno č. k. 7C/65/2005 - 31 zo dňa 04.08.2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2005 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/336/2005 - 50 zo dňa 27.10.2005.
  - III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100%.
  - IV. Štát má nárok na náhradu štátom preddavkovaných trov voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %.“
2. Okresný súd uznesenie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 08.07.2005 domáhal určenia, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam uzatvorená medzi záložným veriteľom D. P. a záložcom, UNI s. r. o., so sídlom SNP 49, Brezno, zastúpenej štatutárnym zástupcom D. P., konateľom spoločnosti, zo dňa 14.01.2005, zavkladovaná Správou katastra Brezno dňa 17.01.2005 pod číslom V 73/05, je neplatná, náhrady trov konania a nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd žalovanému zakázal nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici, správa katastra Brezno vedenými na liste vlastníctva číslo XXXX pre

katastrálne územie R. ako parcely: KN číslo XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 295 m², KN číslo XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 102 m², KN číslo XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 5,971 m² a čerpacia stanica - budova nádrží súpisné číslo XXXX na parcele KN číslo XXXX/X, čerpacia stanica - kiosk súpisné číslo XXXX na parcele KN číslo XXXX/X a sklad pod kotolňou súpisné číslo XXXXX na parcele KN číslo XXXX/XX, najmä tieto predať, darovať, zameniť alebo inak scudziť.

3. Okresný súd uznesením č. k.: 7C/65/2005 - 31 nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými v katastri nehnuteľností, Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici, Správa katastra Brezno, vedenými na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie R. ako parcely KN č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 295 m², KN parcela č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 102 m², KN parcela č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 5971 m² a čerpacia stanica - budova nádrží súpisné č. XXXX na KN parcele č. XXXX/X, čerpacia stanica - kiosk súpisné č. XXXX na parcele KN č. XXXX/X a sklad pod kotolňou súpisné č. XXXX na parcele KN č. XXXX/XX, najmä tieto nehnuteľnosti predať, darovať, scudziť alebo inak previesť na inú osobu.

4. Nakoľko pôvodný žalovaný (D. P.) v priebehu konania zomrel, vstúpili do konania na jeho miesto jeho dedičia, a to ako žalovaná X/E. P., žalovaný 2/ D. P., žalovaný 3/ I. P. a žalovaná 4/ O. P..

5. Dňa 12.09.2018 žalobca zobral žalobu späť a žiadal konanie zastaviť. Ako dôvod späťvzatia žaloby uviedol skutočnosť, že v súčasnej dobe už nie je vlastníkom nehnuteľností, ku ktorým bolo na základe napádanej Záložnej zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 04.01.2005 zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam vedeným v tom čase na LV č. XXXX v k.ú. R. v prospech záložného veriteľa D. P.. V skutočnosti išlo o nehnuteľnosti: 1/ čerpaciu stanicu vo R. - s. č. XXXX) a 2/ sklad vo R. v časti H. č. s. XXXXX.

6. Žalobca kúpnu zmluvou zo dňa 23.11.2012 previedol nehnuteľnosti ČS R. na spoločnosť PENZIÓN MYTNIK s.r.o., Mýto pod Ďumbierom 91, ktorý sa stal vlastníkom tejto nehnuteľnosti dňa 03.12.2012. Poukázal na to, že aj napriek predbežnému opatreniu o zákaze nakladania s nehnuteľnosťami, ku ktorým bolo zriadené napádané záložné právo vydané v tomto konaní, došlo kúpnu zmluvou zo dňa 03.12.2012 k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam ČS R. v prospech kupujúceho JK INVEST s.r.o.. Táto kúpna zmluva mala byť v dôsledku realizácie sporného záložného práva, keď časť pohľadávky vo výške 1/3 pôvodného žalovaného D. P., ktorá bola napadnutou záložnou zmluvou zabezpečená, previedol žalovaný v 2/ rade ako právny nástupca - dedič na spoločnosť AUREA INVESTMENT s.r.o., Brezno a táto realizovala záložné právo predajom nehnuteľností ČS R. tretej osobe - spoločnosti JK INVEST s.r.o.. Žalobca zistil, že dňa 27.11.2012 podal D. P. ml. ako nový konateľ žalobcu, na Správu katastra v Brezne na vkladové konanie kúpnu zmluvu, ktorou mal žalobca v zast. spoločnosti MŠ INVESTMENT s.r.o. Brezno, previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam ČS R. na JK INVEST s.r.o. Keďže prebiehalo vkladové konanie na PENZIÓN MÝTNIK s. r. o., nemohla byť táto druhá zmluva zavkladovaná a konanie bolo zastavené. Napriek upozorneniam zo strany žalobcu na snahu žalovaných obísť predbežné opatrenie Správa katastra zavkladovala ďalšiu kúpnu zmluvu. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 10C/97/2013-19 zo dňa 06.06.2013 sa následne vlastníkom nehnuteľnosti stala žalovaná v 1/ rade.

7. Nový vlastníkom spoločnosť PENZIÓN MÝTNIK s.r.o., sa prevodu vlastníctva na spoločnosť JK INVEST s.r.o. bránil aj súdne, keď dňa 17.04.2013 podal na Okresný súd Brezno žalobu o určenie vlastníctva, toto konanie je v súčasnosti prerušené do skončenia konania sp. zn. 4C/102/2005 a konania sp. zn. 7C/102/2013.

8. Znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že pohľadávka pôvodného žalobcu D. P. vo výške 659 553,38 Eur neexistuje a je fiktívna. Napriek tejto skutočnosti žalovaný v 2/ rade postúpil túto neexistujúcu pohľadávku, čím spôsobil, že ČS R. bola prevedená z vlastníctva nového vlastníka spoločnosti na tretiu osobu. Z tohto dôvodu nemohla spoločnosť PENZIÓN MÝTNIK splniť si svoju povinnosť a vstúpiť do konania namiesto žalobcu. Keďže vykonaním záložného práva v prospech spoločnosti JK INVEST s.r.o. záložné právo zaniklo, stratil žalobca právny záujem na určení žalobou žiadaného výroku o určení, že záložné právo k nehnuteľnostiam ČS R. neviazne na predmetných nehnuteľnostiach.

9. Žalobca tvrdil, že žaloba bola podaná dôvodne a má za to, že by bol v spore úspešný. Poukázal na podvodné a protiprávne konanie žalovaných v 1/ až 4/ rade, ktoré spôsobilo, že výsledok tohto sporu je pre neho právne bezvýznamný.

10. Okresný súd konštatoval, že na výzvu súdu, aby sa vyjadrili k späťvzatiu žaloby, nereagovali.

11. Okresný súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, keď vyšiel zo zistenia, že napriek tomu, že na LV číslo XXXX bolo zapísané predbežné opatrenie o zákaze nakladania s nehnuteľnosťami, došlo kúpnu zmluvou zo dňa 3. 12. 2012 k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam Čerpacia

stanica - R. v prospech kupujúceho JK INVEST s.r.o. Akceptoval tvrdenia žalobcu uvedené v späťvzatí, pričom dospel k záveru, že žalovaný 2/ napriek napadnutiu platnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a nariadenému predbežnému opatreniu previedol práva z tejto záložnej zmluvy na spoločnosť AUREA INVESTMENT s.r.o., čím obišiel zákaz nakladania s nehnuteľnosťami, ku ktorým bolo zriadené napadnuté záložné právo, ktoré sa vzťahovalo na jeho osobu. Výkonom záložného práva pôvodne dôvodná žaloba musela byť po 13 rokoch súdneho konania vzatá späť bez meritórneho rozhodnutia vo veci, preto dospel k záveru, že zastavenie konania procesne zavinili svojim správaním žalovaní 1/ a 2/ rade, preto súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v plnom rozsahu.

12. Proti uzneseniu sa odvolali žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu e-mailovou správou zo dňa 14. 1. 2019 o 23:59, keď toto podanie bolo v súlade s § 125 ods. 2 CSP doručené súdu v listinnej podobe dňa 24. 1. 2019 (podané na pošte dňa 23. 1. 2019), teda súd konštatuje, že odvolanie bolo podané včas. V úvode odvolania uviedli, že toto podávajú v celom rozsahu pre jeho nesprávnosť a nezákonnosť z dôvodu, že a) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; a b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; a c) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; a d) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne aby napadnuté uznesenie zmenil v III. a IV. výroku tak, že „žalovaní 1/, 2/, 3/ a 4/ majú nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% a štát má nárok na náhradu štátom preddavkovanych trov voči žalobcovi v rozsahu 100% (odvolací návrh)“.

13. Súdu prvej inštancie vytkol, že sa nekriticky a bez akéhokoľvek overenia správnosti, pravdivosti a aktuálnosti stotožnil s účelovými, nesprávnymi, nepravdivými a neaktuálnymi údajmi a tvrdeniami uvedenými žalobcom v späťvzatí žalobného návrhu a nijako neprihliadol ani na skutočnosti známe konajúcemu súdu zo súdneho spisu resp. zo súvisiacich súdnych spisov. Predovšetkým namietal, že prvoinštančný súd nezohľadnil skutočnosť vyplývajúcu dokonca aj z tvrdení žalobcu uvedených v späťvzatí žalobného návrhu, že žalovaný 2/ postúpením ním zdedenej pohľadávky od pôvodného žalovaného na spoločnosť AUREA INVESTMENT s.r.o. taktiež už nie je nositeľom práva na pohľadávku zabezpečenú záložnou zmluvou V 73/05, pričom ale konajúci súd prvej inštancie toto postúpenie pohľadávky zdedenej žalovaným 2/ po pôvodnom žalovanom na spoločnosť AUREA INVESTMENT s.r.o. celkom nesprávne považuje za porušenie predbežného opatrenia nariadeného uznesením 7C/65/2005-31 zo dňa 04.08.2005, ktoré však takéto postúpenie pohľadávky nijako nezakazovalo.

14. Vyslovili názor, že späťvzatie žaloby je zo strany žalobcu účelové a žalovaní nenesú procesné zavinenie na zastavení konania a ani procesnú zodpovednosť za trovy konania, t.j. názor súdu prvej inštancie, že zastavenie konania procesne zavinili svojim správaním žalovaní v 1/ a 2/ rade, považujú za nesprávny a nezákonný. V tejto súvislosti uviedli, že „najmä vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie o nároku na náhrade trov konania sme toho názoru, že žalovaní majú vážny záujem na tom, aby konanie nebolo zastavené na základe späťvzatia žaloby, ale aby sa v meritórnom rozhodnutí zistilo, že žaloba nie je dôvodná, pretože súd prvej inštancie v 21. bode odôvodnenia napadnutého uznesenia nesprávne uvádza, že z obsahu súdneho spisu sa javí, že žaloba bola podaná dôvodne.“ Žaloba nie je podaná dôvodne, pretože žalobca nemá na určení podľa prvého výroku naliehavý právny záujem, pričom by súd musel žalobu zamietnuť, čo by znamenalo čiastočný úspech žalovaných v rozsahu 50 % a tomu zodpovedajúci výrok o náhrade trov konania tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

15. Poukázali na to, že na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 7C/102/2013 sa rovnaký žalobca (t. j. spoločnosť UNI s.r.o.) domáha voči žalovanej 1/, (t. j. D. E. J.) určenia vlastníckeho práva k rovnakým nehnuteľnostiam zapísaným v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Brezno, odbor katastrálny, na LV číslo XXXX pre katastrálne územie R., preto navrhli, aby súd prerušil toto súdne konanie až do právoplatného skončenia konania vyššie uvedeného.

16. Tiež namietali, že rozhodnutie vychádza sa z nesprávneho právneho posúdenia veci spočívajúcom v nesprávnej aplikácii § 256 ods. 1 CSP, pretože podľa ustálenej judikatúry zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej (viď NSSR sp. zn. 5M Cdo 12/2008). Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dost' dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (viď ÚS SR sp. zn. I.ÚS 196/09). Keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom

vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska vzťahu výsledku správania odporcu (žalovaného) k požiadavkám navrhovateľa (žalobcu). Ide teda o to, či sa navrhovateľ domohol k uplatnenému nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol navrhovateľ v meritórnom konaní úspešný, alebo nie (viď NS SR sp. zn. 7M Cdo 1/2014).

17. Zo súdneho spisu je zrejmé, že žiadny zo žalovaných sa nesprával v súlade so žalobným návrhom, preto z procesného hľadiska, ktoré jediné možno v tomto prípade uplatňovať, k zavineniu zastavenia konania zo strany žalovaných nedošlo, ale naopak, k zastaveniu konania došlo z dôvodu zavinenia žalobcu, ktorý zobral späť, žalobu, ktorá, hoci to pre posudzovanie nie je relevantné, je nedôvodná minimálne v rozsahu 50% (t.j. v rozsahu prvého z dvoch žalovaných rovnocenných výrokov), čo by malo vplyv na výrok o náhrade trov konania taký, že žiadna zo strán by nemala v takom prípade nárok na náhradu trov konania.

18. V závere odvolania uviedli, že nesprávne je teda rozhodnutie súdu prvej inštancie ohľadom nároku na náhradu trov konania (výroky III. a IV.), a to aj v prípade, ak výrok o zastavení konania (výrok I.) je správny, pretože je založený na nesprávnom právnom posúdení veci spočívajúcom v nesprávnom hodnotení, že žaloba bola podaná dôvodne, a teda na nesprávnom hodnotení dôvodnosti žaloby tak z procesného hľadiska ako aj hmotnoprávneho hľadiska, a rovnako aj na nesprávnom závere súdu prvej inštancie, že zastavenie konania procesne zavinili svojim správaním žalovaní 1/ a 2/. Správnym výrokom o náhrade trov konanie by bol taký výrok, ktorým by súd rozhodol, že tak, že žalovaní 1/, 2/, 3/ a 4/ majú nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% a štát má nárok na náhradu štátom preddavkovanych trov voči žalobcovi v rozsahu 100%.

19. V reakcii na opravné uznesenie okresného súdu žalovaní podali doplnené odvolanie obsahovo totožné s predchádzajúcim odvolaním s tým, že doplnili, že v obdobnej právnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 4C/102/2005 už konal a rozhodoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením zo dňa 17. 7. 2019, č. k. 13 Co/31/2019-1011, v ktorom sa stotožnil s vyššie uvedeným právnym názorom žalovaných.

20. Žalobca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

21. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil vo výroku I. a II. Podľa § 388 CSP zmenil uznesenie vo výrokoch III. a IV.

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. Odvolací súd zistil, že žalovaní v odvolaní v úvode uviedli, že napádajú uznesenie v celom rozsahu, žiadali ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil vo výroku III. a IV. tak, že žalovaní majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (odvolací návrh). Na strane 2 svojho odvolania následne však uviedli, že majú vážny záujem na tom, aby konanie nebolo zastavené na základe späťvzatia žaloby, ale aby sa v meritórnom rozhodnutí zistilo, že žaloba nie je dôvodná. Zároveň na strane 3 svojho odvolania navrhli, aby súd prerušil toto súdne konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 7C/102/2013.

24. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že vyjadrenia žalovaných uvedené v obsahu odvolania nie úplne korešpondujú s odvolacím návrhom, ktorý je čiastočne iný, ako následne v obsahu odvolania žalovaní uvádzajú svoje tvrdenia. Odvolací súd ich odvolanie posúdil podľa obsahu a dospel k záveru, že žalovaní podali odvolanie proti uzneseniu v celom rozsahu, teda nielen proti výrokom, ktorými bolo rozhodnuté o trovách konania.

25. V rámci argumentácie žalovaní žiadali prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 7C/102/2013, v ktorom k sa žalobca domáha voči žalovanej 1/ určenia vlastníckeho práva k rovnakým nehnuteľnostiam. Súd v tomto konaní nerozhoduje o takom práve, ktoré by vyriešilo spor medzi stranami, teda nejde o rozhodnutie po hmotnej stránke, ale jeho základ je tvorený procesnými predpismi vo vzťahu k zastaveniu konania. Žalovaní si v argumentácii odporujú, pretože žiadajú prerušiť konanie a na druhej strane vo svojom odvolaní tvrdia, že žiadajú, aby súd konanie nezastavil, ale aby vo veci konal s tým, že zrejme by musel žalobu zamietnuť pre nedostatok naliehavého právneho záujmu.

26. Odvolací súd dospel k záveru, že nenastala situácia, kedy by súd konanie musel prerušiť v zmysle ust. § 162 CSP (obligatórne), preto návrh posúdil podľa ust. § 164 CSP, podľa ktorého ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa

rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovaní pred súdom prvej inštancie navrhli prerušiť konanie, urobili tak až v odvolacom konaní. Odvolací súd dospel k záveru, že ani v tomto prípade nie sú splnené podmienky na prerušenie konania, pretože konanie, na ktoré poukazujú žalovaní, nemá význam pre rozhodnutie v tejto veci, predovšetkým v tomto rozhodnutí ide o trovy konania, ktoré sa posudzujú z hľadiska procesného, nie hmotného práva, preto, ako bude uvedené nižšie, nebol správny záver prvostupňového súdu, ak vec posúdil s prihliadnutím na možný výsledok, keby sa rozhodovalo vo veci. V konaní 7C/102/2013 sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Preto odvolací súd návrh na prerušenie konania zamietol.

27. Pretože žalovaní napadli rozhodnutie v celom rozsahu, súd posudzoval správnosť rozhodnutia, ktorým súd konanie zastavil. Žalobca je oprávnený disponovať so svojou žalobou, čo za určitých okolností môže byť obmedzený záujmom protistrany na tom, aby sa v takomto konaní pokračovalo, bude to však opravy bude to predovšetkým vtedy, ak späťvzatím žaloby je žalovaný ohrozený na svojich oprávnených záujmoch. Späťvzatím žaloby žalovaní nie sú ohrození na svojich právach, keďže v konaní sa o nich vecne nerozhoduje. Jediné právo, ktoré zostáva predmetom sporu, sú len trovy konania. Tie sa však posudzujú z iných hľadísk. Žalobca v konaní tvrdil, že už nemá záujem vo veci konať, pretože sa zmenil vlastník a tak stratil aj naliehavý záujem na takomto určení. Odvolací súd dodáva, že žalobca stratil aj aktívnu legitímáciu na podanie takejto žaloby, keď v konečnom dôsledku by musela byť žaloba zamietnutá. Okresný súd po späťvzatí žaloby vyzval žalovaných, aby sa vyjadrili, či so späťvzatím súhlasia. Žalovaní v súdom určenej 15 dňovej lehote na výzvu nereagovali, taktiež ani na opakovanú výzvu. Teda nenamietali nič proti tomu, aby súd konanie zastavil, pretože v súlade s § 146 ods. 1 CSP žalovaní neuviedli žiadne vážne dôvody, pre ktoré by súd konanie nezastavil. Ak žalovaní namietajú, že v konaní sa má pokračovať, mali túto námietku vzniesť v súlade s ustanovením § 146 ods. 1 CSP. Keďže ju nevzniesli, okresný súd vo veci správne rozhodol, keď konanie zastavil, pretože žalovaní neuviedli žiadne vážne dôvody, pre ktoré by súd nemohol konanie zastaviť. Odvolací súd preto dospel k záveru, že rozhodnutie vo výroku, ktorým súd konanie zastavil, je správne. S tým súvisí aj rozhodnutie vo výroku II, voči ktorému ani žalovaní konkrétne nič nenamietali, hoci ho napadli.

28. Podľa ustanovenie § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ustanovenie vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, avšak majúceho vzťah k žalovanej veci, ktoré v podstate uspokojuje nárok žalobcu, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca. Je nepochybné, že na strane žalobcu existuje procesné zavinenie, keď žalobu zobral späť, pričom je zrejmé, že tak neurobil z dôvodu konkrétneho plnenia, ktorým by nárok žalobcu uznal a akceptoval. Práve naopak, žalovaní nárok popierajú. Okresný súd vyvodil nesprávny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Posúdenie nároku na náhradu trov konania nemôže mať základ vo fiktívnej predstave, ako by daný spor dopadol, pokiaľ by sa vo veci riadne pokračovalo. Bez vykonaného dokazovania súd nemôže vyvodiť záver o tom, či žaloba bola podaná dôvodne. Rozhodnutie o trovách, ako bolo konštatované, má z tohto dôvodu základ v procesnom práve. Je nepochybné, že ak žalobca zoberie žalobu späť, k zastaveniu konania dochádza z jeho zavinenia. V takom prípade mu vzniká povinnosť nahradiť trovy konania.

29. Je ale potrebné skúmať, či konanie žalobcu bolo determinované konaním žalovaných, teda, či v dôsledku ich konania nenastala taká situácia, keď predmet sporu odpadol. Je nepochybné, že späťvzatie žaloby nemá pôvod v pozitívnom konaní žalovaných, ktorí by nárok žalobcu uznali. Teda k späťvzatiu žaloby nedošlo z dôvodu plnenia žalovanými. Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nesprávny záver prvoinštančného súdu, ktorý na základe chybného úsudku založil svoje rozhodnutie na premise, že žalovaný 2/ napriek nariadenému predbežnému opatreniu previedol práva z tejto záložnej zmluvy, čím obišiel zákaz nakladania s nehnuteľnosťami. Aj zo záverov súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalovaný 2/ nehnuteľnosti nepredal, nedaroval, nescudzil ani nepreviedol na inú osobu, teda nekonal v rozpore s nariadeným predbežným opatrením. Z predbežného opatrenia nevyplýva, že by bolo zakázané previesť práva k tejto záložnej zmluve, pretože v danom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky, nie k prevodu nehnuteľností. Žalovaný 2/ tak neporušil zákaz nakladania s nehnuteľnosťami.

30. Hoci nedošlo k porušeniu zákazu nakladania, konkrétne konanie žalovaného 2/ malo podstatný vplyv na to, že žalobca sa v súvislosti s jeho konaním dostal do situácie, kedy odpadol predmet konania.

Treba prihliadnuť aj na to, že prebiehajú ďalšie konania, kde sa pozitívne riešia vlastnícke vzťahy medzi žalobcom a žalovanými. V danom prípade nejde len o konanie žalovaného 2/, ale aj konanie všetkých dedičov po zomrelom D. P.. Odvolací súd preto dospel k záveru, že komplikované vzájomné vzťahy medzi žalobcom a žalovanými majúce svoj pôvod vo vzťahoch z minulosti a ktoré nie sú doposiaľ doriešené, mali a majú vplyv na procesnú aktivitu žalobcu. Za danej situácie je potom pravdou, že žalobca zavinil zastavenie konania a žalovaným by vznikol nárok na náhradu trov konania, avšak vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd aplikoval ust. § 257 CSP, keď výnimočne nepriznal náhradu trov konania žalovaným, pretože tu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré sú uvedené vyššie a majú svoj základ aj v správaní sa žalovaných.

31. Pretože odvolací súd o trovách konania rozhodol s prihliadnutím na ustanovenie § 257 CSP, tento záver musel preniesť aj do rozhodnutia o náhrade trov konania štátu, ktoré nemôžu v sporovom konaní zostať neuhradené. O náhrade trov konania štátu, ktoré vznikli za účinnosti OSP, rozhodol súd podľa výsledku konania podľa či § 256 CSP za použitia § 257 CSP v spojení s § 253 CSP a § 470 ods. 2 CSP s tým, že o ich výške súdny úradník. Odvolací súd pri rozhodovaní prihliadol na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31. júla 2018, sp. zn. 4 Obo/3/2018 zverejnené v Zbierke rozhodnutí pod R/75/2018.

32. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP, keď dospel k záveru, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo, pretože úspech žalobcu a žalovaných je navzájom vyvážený. Žalobca bol úspešný vo výroku I., II., žalovaní boli úspešní vo výroku o trovách prvoinštančného konania; tiež vo výroku o povinnosti nahradiť preddavkované trovy štátu, avšak len v rozsahu 50 %, teda v tomto je úspech navzájom vyvážený.

33. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).